

Díjkiosztás

Kiosztották a VIII. Országos Színházi Találkozó díjait. A legjobb előadás díját megosztva a kaposvári Csiky Gergely Színház **Eörsi István: Kihallgatás** (rendező: Babarczy László és Mohácsi János), valamint a Színház- és Filmművészeti Főiskola Hampton: Teljes napfogyatkozás (rendező: Balikó Tamás) című produkciója kapta. A legjobb női főszereplő díjával Csákányi Esztert jutalmazták a kaposvári Csiky Gergely Színház Gombrowicz: Yvonne, burgundi hercegnő című előadásában nyújtott alakításáért. A legjobb férfi főszereplő díját Darvas Iván és Balkay Géza vehette át. Darvas Iván a Pesti Színház Süskind: A nagybögő című darabjában nyújtott alakításáért, Balkay Géza pedig a főiskola Teljes napfogyatkozás című produkciójában, illetve a budapesti Katona József Színház Molière: A mizantróp című előadásában nyújtott alakításáért kapta meg a díjat. A legjobb férfi epizód szereplőnek járó díjjal Tóth Bélát jutalmazták a kaposváriak Kihallgatás című produkciójában látható alakításáért. A legjobb női epizód szereplő díjat a zsűri az idén nem adta ki. A legjobb díszletért Khell Csörsz (Spiró–Másik: Ahogy tesszük, Vígszínház), a legjobb jelmezért Kárpáti Enikő (Hampton: Teljes napfogyatkozás, Színház- és Filmművészeti Főiskola) kapott díjat. A zsűri az évad színházának a Vígszínházat, az évad legjobb dramaturgjának Radnóti Zsuzsát (Vígszínház) minősítette. Különdíjjal jutalmazták Imre Zoltánt, az Ahogy tesszük című vígszínházi előadás mozgástervezőjét.

Kérdések

Országosnak nevezte magát a színházi sereglés; de állíthatjuk-e, ha számos társulat, különféle okok miatt, nem volt jelen? Igazi, s méltó szakmai ítélkezésre jogosító szemlének mondhatjuk-e, ha például az évad egyik legjobb előadása, a veszprémiek Nagy briliáns valcere nem szerepelt a programban? Szakmai előzsűrizésről szól az MTI híradása; de miféle hitelt, netán hátsó szándékot(?) gyanítsunk akkor, amikor a nyíregyháziak az évadban bemutatott leggyöngébb előadásukkal szerepeltek, s éppen annak, az általunk egyébként nagyrabecsült Csizmadia Tibornak a rendezésével, aki a szemle zsűritagja is volt? Összegeyztethető ez?

Tűnődhetünk azon is, vajon minősíthetjük-e találkozóznak a vidéki társulatok Pestre ruccanását, amikor előadás után pakol a műszak, buszba ül a társulat, és indulnak hazá? Kik találkoznak hát? Az igazgatók, akiknek többsége amúgy is állandó pesti főbérlettel rendelkezik?

Tűnődünk a nagyrabecsült zsűri összetételén. Tisztes névsor, jó néhányuk művészi, egyben kultúrpolitikus, posztosi mivoltában cselekvő részese annak a züllési folyamatnak, amelybe kultúránk, benne színházi életünk is jutott. Avval még nem lesznek hitelesebbek, ha most maguk közé delegálnak egy kiváló esztétát, akit épp a korábban országgló kultúrpolitika méltatlan helyzetbe szorított. Hivatalnokok öngazoló petíciója és „országos” események helyett tanácsos volna a dolgokat újragondolni; ajánlatos volna személyi, szervezeti és hivatali értelemben csendesen benső építkezést folytatni.

S utána szemlézhetünk országosan és hitelesen.